

Na broj spisa: 2.St-105/2023

TRGOVAČKI SUD U ZADRU
Ulica dr. Franje Tuđmana 35
23000 Zadar

za

VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Trg Nikole Zrinskog 3
10000 Zagreb

RAZLUČNI VJEROVNIK KAO PREDLAGATELJ:

KTITOR d.o.o., Zagreb, Gupčeva ulica 27, OIB: 42156534685, zastupan po direktoru Željko Keleč, Republika Slovenija, Ljubljana, Kvedrova 26, OIB: 79110542559, a on po punomoćniku Ivanu Matiću, odvjetniku iz Zagreba, Slavenskog 1, OIB: 04102867974

DUŽNIK:

HOTELI VODICE d.d., Vodice, Grgura Ninskog 1, OIB: 94858559872, zastupan po Ivanu Krželju, Marini Sladoljev i Andriji Jakšiću, odvjetnicima u Odvjetničkom uredu Ivan Krželj sa sjedištem u Splitu, Mažuranićevo šetalište 2

RADI:

prethodni postupak **radi utvrđivanja pretpostavki** za otvaranje stečajnog postupka

PODNEŠAK „DUŽNIKA“

Kojim daje odgovor na reviziju razlučnog vjerovnika

1. Rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl.br. Revd-1567/2024 od dana 12.11.2024.g., dopušteno je razlučnom vjerovniku podnijeti Reviziju protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-3702/2023-2 od 16. siječnja 2024. zbog pravnih pitanja:
  - A) „Može li prvostupanjski sud temeljiti odluku na nalazu i mišljenju vještaka kojem je nakon obavljenog vještačenja stranka u postupku prigovorila, a isti nije usmeno saslušan u skladu s odredbom čl. 260. ZPP, kao i da ne odredi provođenje novog vještačenja radi utvrđenja sadržanih u mišljenju?“
  - B) „Predstavlja li bitnu povredu parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 6. Zakona o parničnom postupku činjenica da sud nije izveo dokaze koje je parnična stranka predložila radi utvrđenja odlučnih činjenica te dopune nalaza i mišljenja vještaka?“

2. Razlučni vjerovnik je dana 13.12.2024.g. izjavio Reviziju (koja je objavljena na e-oglasnoj ploči Trgovačkog suda u Zadru dana 16.12.2024.g.), elaborirajući pritom razloge podnošenja iste, uz elaboriranje stavova razlučnog vjerovnika uperene na stvaranje zaključka da bi se u konkretnom slučaju obistinila bitna povreda odredaba parničnog postupka, pa da bi stoga Revizija bila osnovana.

3. „Dužnik“ ovim putem daje svoj dogovor na Reviziju razlučnog vjerovnika, na način kako slijedi:

3.1. Prije svega se ističe kako razlučni vjerovnik pri obrazlaganju naprijed navedenih pitanja, prilično tendenciozno prezentira relevantno činjenično i pravno stanje, međutim istovremeno apstrahira osnovna načela Stečajnog postupka koja stečajni postupak ipak u bitnome razlikuju od „čistog“ parničnog postupka koji se vodi u cijelosti sukladno odredbama Zakona o parničnom postupku.

3.2. Naime, odredbom članka 11. Stečajnog zakona („Načela postupka“), propisano je da Sud po službenoj dužnosti utvrđuje sve činjenice koje su važne za predstečajni i stečajni postupak te radi toga može izvoditi sve potrebne dokaze (stavak 3.), kao i što je propisano da Sud može donositi odluke i bez usmene rasprave (stavak 4.).

Također, odredbom članka 10. Stečajnog zakona propisano je kako se u stečajnom postupku **na dogovarajući** način primjenjuju pravila parničnog postupka **u postupku pred trgovačkim sudovima**.

3.3. U konkretnom slučaju je riječ o prethodnom postupku (u smislu odredbe čl. 115. Stečajnog zakona), predmet kojeg je utvrđivanje postojanja pretpostavki za otvaranje stečajnoga postupka.

Sukladno odredbi članka 125. Stečajnog zakona, stečajni sud će odrediti jednog ili više vještaka koji će u roku od 15 dana, zajedno s njim i s privremenim stečajnim upraviteljem, ispitati je li dužnik nesposoban za plaćanje ili prezadužen (dakle ispitati postoje li stečajni razlozi ili ne).

U konkretnoj fazi postupka, nije riječ o dokaznom postupku u fazi glavne rasprave u klasičnom parničnom postupku, te je stečajni sud neprijeporno ovlašten na temelju pisanog nalaza i mišljenja vještaka donijeti odluku obustavi prethodnog postupka, bez da se provodi kontradiktorni dokazni postupak.

To je sasvim logično i jasno jer je pravo stranaka da sudjeluju u dokaznom postupku i raspravljaju o njegovim rezultatima, no u ovoj fazi postupka nije riječ o klasičnom dokaznom postupku, te je sud ovlašten sukladno odredbi članka 11. stavka 3. i 4., **u svezi sa odredbom članka 128. stavak 9.**, donijeti rješenje o obustavi prethodnog postupka i bez održavanja rasprave i posebnog saslušanja vještaka.

3.4. „Dužnik“ prije svega drži potrebnim ukazati na pravo mišljenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u odluci posl.br. PŽ-1800/2005 od dana 22.11.2005.g. u odnosu na pravnu prirodu stečajnih postupka kao posebnog vanparničnog postupka uređenog odredbama Stečajnog zakona.

Tako Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u navedenoj odluci navodi, cit:

„Stečajni postupak je postupak koji se pokreće na temelju prijedloga ovlaštene osobe, a može se otvoriti samo ako se utvrdi postojanje kojeg od zakonom predviđenih stečajnih razloga; nesposobnost za plaćanje i prezaduženost“;

„U stečajnom postupku, dakle, ne postoje dvije suprotstavljene stranke o čijim bi se pravima u tom (stečajnom) postupku raspravljalo prema pravilima koja vrijede za parnični postupak“;

„U stečajnom postupku postoji samo jedna stranka - stečajni dužnik. U tom se postupku (koji se, dakle, pokreće na temelju prijedloga ovlaštene osobe), donosi rješenje kojim se taj postupak pokreće (tzv. prethodni postupak radi utvrđivanja uvjeta za otvaranje stečajnog postupka) ili se takav prijedlog za otvaranje stečajnog postupka rješenjem odbacuje“;

„Ako postupak bude pokrenut (kao što je to u konkretnom slučaju) stečajni sud (tijekom prethodnog postupka) samo utvrđuje postoje li uvjeti koje Zakon predviđa da bi se taj stečajni postupak otvorio ili takovih uvjeta nema. Odluke koje je stečajni sud u prethodnom postupku ovlašten donijeti i radnje koje u tom postupku može poduzimati propisano je odredbama čl. 43.-48. SZ (sada čl. 117 – čl.122. SZ/15)“;

„Kako je postupanje u prethodnom postupku, dakle, propisano odredbama Stečajnog zakona, dolaze do primjene postupovna pravila toga, a ne nekog drugog zakona...“.

Dokaz: **1. pregled odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. Pž-1800/2005 od dana 22.11.2005.g.**

- 3.5. Odredbom čl.354. st.2. toč.6. Zakona o parničnom postupku propisano je da je bitna povreda odredaba parničnog postupka uvijek postoji ako kojoj **stranci** nezakonitim postupanjem, a osobito propuštanjem dostave, nije dana mogućnost da raspravlja pred sudom.
- 3.6. Uvažavajući naprijed citirani stav Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, u konkretnom slučaju jednostavno ne može biti govora da je počinjena naprijed spomenuta (apsolutno) bitna povreda odredaba Zakona o parničnom postupku i to iz jednostavnog razloga što razlučni vjerovnik nema niti može imati položaj stranke u postupku, već takvo svojstvo pripada isključivo „Dužniku“.
- 3.7. Razlučni vjerovnik zapravo nastoji znakom jednakosti predstaviti klasični parnični postupak koji se provodi isključivo po pravilima Zakona o parničnom postupku i prethodni postupak koji se provodi po pravilima Stečajnog zakona, što jednostavno nije pravilna niti osnovana premisa.
- 3.8. Nadalje, razlučni vjerovnik uporno ignorira činjenicu da je i Trgovački sud u Zadru u svojem rješenju posl.br. St-105/2023 od dana 10.10.2023.g., jasno i nedvojbeno naveo, cit:
- „to je **sukladno odredbi čl. 128. st. 9. Stečajnog postupka** obustavljen prethodni postupak koji je pokrenut rješenjem ovog suda poslovnj broj St-403/2022-8 od 21. prosinca 2022,*

kao i što je Visoki trgovački sud republike Hrvatske u svojem rješenju posl.br. Pž-3702/2023 od 16.01.2024.g., jasno i nedvojbeno naveo, cit:

„13. Odredbom čl. 128. st. 9. SZ-a je propisano da ako dužnik do završetka prethodnog postupka postane sposoban za plaćanje, sud će postupak obustaviti. Troškove provedenog postupka u tom slučaju dužan je naknaditi dužnik.

14. Na temelju navedenog proizlazi da je rješenje o obustavi postupka doneseno na temelju pravilno utvrđene činjenice da je dužnik prije završetka prethodnog postupka postao sposoban za plaćanje i da je na tu činjenicu prvostupanjski sud pravilno primijenio odredbu čl. 128. st. 9. SZ-a i obustavio stečajni postupak.“

- 3.9. Dakle, u konkretnom slučaju je prethodni postupak obustavljen iz razloga što je neprijeporno utvrđeno kako je „Dužnik“ prije završetka prethodnog postupka **postao sposoban za plaćanje** i to upravo na temelju odredbe članka 128. stavka 9. Stečajnog zakona koja je toliko jasna da ne postoji bilo kakva potreba za njezinim daljnjim tumačenjem.

- 3.10. Stečajni sud nije bio u mogućnosti donijeti bilo kakvu drugu i/ili drugačiju odluku (osim obustave prethodnog postupka) obzirom da je „Dužnik“ tijekom prethodnog postupka postao sposoban za plaćanje.
- 3.11. Razlučni vjerovnik je tijekom ranijeg postupka iznosio potpuno nesuvisle i neargumentirane prigovore protiv nalaza i mišljenja vještaka, osporavajući nalaz i mišljenje **u dijelu kojim se zaključuje da Dužnik nije prezadužen**. Prigovori razlučnog vjerovnika se de facto svode na protivljenje bilo kakvom zaključku koji nije u suglasju s logikom i navodima razlučnog vjerovnika, pa makar i sami prigovori razlučnog vjerovnika bili međusobno kontradiktorni kao što i jesu bili.
- 3.12. Međutim, u konkretnom slučaju, prigovori protiv zaključka vještaka da na strani Dužnika ne postoji stečajni razlog prezaduženosti su potpuno irelevantni iz jednostavnog razloga što je prethodni postupak obustavljen na temelju odredbe članka 128. stavka 9. Stečajnog zakona – **odnosno iz razloga što je Dužnik prije zaključenja prethodnog postupka postao sposoban za plaćanje**.
- 3.13. Stoga se jednostavno promašenim ukazuju navodi razlučnog vjerovnika da mu je Stečajni Sud svojim postupanjem onemogućio raspravljanje, te da bi time bili ostvareni revizijski razlozi.
- 3.14. Nadalje je za istaknuti kako je razlučni vjerovnik podnio prijedlog radi otvaranja stečajnog postupka u prosincu 2022.g. (dakle prije pune dvije godine), te da protivno svim paušalnim, zlonamjernim i neosnovanim navodima razlučnog vjerovnika, Dužnik još uvijek potpuno uredno posluje, podmiruje sve svoje obveze, konstantno ima preko 30 (trideset) zaposlenih kojima uredno isplaćuje plaće i sva davanja povezana s isplatama plaća, kao i da je financijsku godinu završio s neto dobiti u iznosu od 1.282.801,00 € (rezultati financijske godine 2024 se još uvijek dovršavaju obzirom da je zakonski rok za izradu istih do 30/04/2025).

Uporno nastojanje razlučnog vjerovnika da se nad takvim društvom otvori stečajni postupak jednostavno nije shvatljivo.

Iz samih javno objavljenih financijskih izvješća Dužnika je sasvim jasno kako ne postoji niti jedan iole razuman razlog da se nad takvim društvom otvori stečaj, a pogotovo ne zbog potpuno promačene argumentacije razlučnog vjerovnika.

Dokaz: 2. revidiranih financijskih izvještaja Dužnika za 2023.g.

- 3.15. U odnosu na prigovore koje je razlučni vjerovnik iznosio tijekom ranijeg tijeka postupka (uključivo i protiv nalaza i mišljenja vještaka), jasno je da razlučni vjerovnik jednostavno miješa pojmove (i neopravdano stavlja znak jednakosti između dvaju različitih pojmova) pokazatelja uspješnosti poslovanja i stečajnih razloga. Upravo kao što to čini kada razmatra dokazni postupak u fazi glavne rasprave u parničnom postupku i prethodni postupak koji se provodi prema odredbama Stečajnog zakona.

U odnosu na pokazatelje uspješnosti poslovanja, ponovno se ističe kako je riječ o financijskim parametrima i koeficijentima kojima se sagledava ukupna uspješnost poslovanja, a ne postojanje ili nepostojanje stečajnih razloga.

Sam vještak je u svojem nalazu i mišljenju obradio koeficijente zaduženosti, likvidnosti, obrtaja ukupne aktive, ekonomičnosti, obrtaja potraživanja od kupaca, te udjel dobiti u ukupnom prihodu, udjel dobiti u aktivu i stupanj samofinanciranja.

Međutim, činjenica da su navedeni pokazatelji uspješnosti poslovanja ispod optimuma ili prosjeka na tržištu, ne znači da strani „Dužnika“ postoji bilo koji od stečajnih razloga.

Nalaz i mišljenje vještaka je apsolutno jasno i nedvojbeno, stoga su neshvatljive ponovne teze razlučnog vjerovnika da bi „postojali brojni pokazatelji koji ukazuju na postojanje odlučnih činjenica o postojanju stečajnih razloga koje financijski vještak čak i iznosu u svom nalazu i mišljenju“.

Takvo što je jednostavno puka izmišljotina, te ujedno predstavlja potpuno nerazumijevanje materije o kojoj razlučni vjerovnik piše i koju komentira.

- 3.16. Uz sve naprijed navedeno, ponovno se ističe kako razlučni vjerovnik u odnosu na Dužnika nije osobni vjerovnik jer mu Dužnik nije osobno odgovoran cjelokupnom svojom imovinom. Razlučni vjerovnik ima ovlaštenje namiriti se isključivo iz nekretnina na kojima ima uknjiženo založno pravo.

Odredbom članka 109. stavak 3. Stečajnog zakona propisano je sljedeće:

*„Razlučni vjerovnik **kojemu je dužnik osobno odgovoran** ovlašten je podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka ako učini vjerojatnim da tražbinu neće moći potpuno namiriti iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo“*

Navedeno znači da nije svaki založni/razlučni vjerovnik ovlašten (aktivno legitimiran) podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka, već samo onaj založni/razlučni vjerovnik kojemu je dužnik ujedno i osobno odgovoran.

Pritom je potrebno obratiti pozornost i na odredbu članka 153. Stečajnog zakona, kojom je propisano sljedeće:

*„Vjerovnici s pravom odvojenoga namirenja **su stečajni vjerovnici ako im je dužnik i osobno odgovoran**. Oni imaju pravo na razmjerno namirenje iz stečajne mase samo ako se odreknu odvojenoga namirenja ili ako se ne uspiju odvojeno namiriti“.*

Slijedom citiranih odredbi Stečajnog zakona, aktivnu legitimaciju za podnošenje prijedloga radi otvaranja stečajnog postupka mogu (pored dužnika, „običnog stečajnog vjerovnika“ i Financijske agencije), može imati samo razlučni vjerovnik koji ujedno može nastupati i kao stečajni vjerovnik – dakle osoba koja ima založno pravo na dijelu imovine stečajnog dužnika kojoj je stečajni dužnik ujedno i osobno odgovoran.

Naprijed navedeno ne bi smjelo biti sporno niti potpunom laiku koji je barem jednom pročitao ovdje citirane odredbe Stečajnog zakona. Iz naprijed citiranih odredbi se kao ključna okolnost ukazuje pojam osobne odgovornosti dužnika, a unificirana sudska praksa je već iznjedrila definiciju tog ključnog pojma

Ovdje se apostrofira pravno shvaćanje izraženo u odluci Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-1763/2006 od dana 20.12.2006.g., koje glasi:

*„Da bi određeni vjerovnik mogao svoju tražbinu ostvarivati prema stečajnom dužniku, kao stečajni vjerovnik u stečajnom postupku, **njegova tražbina kumulativno mora:***

(a) biti imovinskopravna,

(b) nastati prije otvaranja stečajnoga postupka,

(c) dužnik mora za nju odgovarati osobno i

*(d) **dužnik mora za nju odgovarati cjelokupnom svojom imovinom.***

Samo vjerovnik tražbine sa svim navedenim karakteristikama je stečajni vjerovnik...

Karakteristika tražbine koja daje nekom vjerovniku status stečajnog vjerovnika je – osobnost.

To znaci da dužnik svojem vjerovniku odgovara za svoj dug cjelokupnom svojom imovinom.

Okolnost da dužnik odgovara dijelom svoje imovine (stvarnopravna odgovornost) za tuđu obvezu – **oduzima njegovoj odgovornost svojstvo osobnosti**, pa vjerovnik takve obveze ne može ostvariti svoju tražbinu u stečajnom postupku (kao stečajni vjerovnik)...“

Dokaz: 3. pregled odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-1763/2006 od dana 20.12.2006.g.

Istovjetni stav je izražen i u dodatnoj odluci Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-944/2013 od dana 25.02.2013., u kojoj se navodi, cit:

„Naime, da bi određeni vjerovnik mogao tražbinu ostvarivati protiv stečajnog dužnika kao stečajni vjerovnik u stečajnom postupku, tražbina mora biti imovinsko pravna.

Ona mora nastati prije otvaranja stečajnog postupka, **dužnik mora za nju osobno odgovarati, cijelom svojom imovinom**.

Samo vjerovnik sa svim tim karakteristikama, jest stečajni vjerovnik...”

Dokaz: 4. pregled odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ- 944/2013 od dana 25.02.2013

Također, u odluci Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-6689/2011 od 31.03.2015., iznosi se istovjetni pravni stav, koji glasi, cit:

„...Iz navedene zakonske odredbe proizlazi da tražbina stečajnog vjerovnika prema stečajnom dužniku mora biti imovinskopravna, mora nastati prije otvaranje stečajnog postupka, **dužnik za nju mora osobno odgovarati i to (premda se to u navedenoj zakonskoj odredbi izričito ne navodi) cjelokupnom svojom imovinom**...”

Dokaz: 5. pregled odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-6689/2011 dana 31.03.2015.

Nadalje, istovjetno se navodi u daljnjoj odluci Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-1346/2017 od 28.02.2017.g. i to, cit:

„...Stoga valja ukazati kako se predmet PŽ-1763/06 odnosi na potpuno drugu činjeničnu i pravnu situaciju, jer je stečajni dužnik u navedenom predmetu odgovarao vjerovniku samo dijelom imovine... Dakle, dužnik iz tog predmeta odgovarao je ograničeno, založenom stvari...”

Kako je već ranije rečeno, stečajni dužnik u ovom predmetu svoju obvezu nije ugovorom ograničio na bilo koji način pa **stoga odgovara vjerovniku za ispunjenje jamstvom preuzete obveze cjelokupnom svojom imovinom**.”

Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci posl.br. Revt-277/2016 od 21.02.2017.g. također jasno ističe, cit:

„tužitelj kao jamac platac **osobno odgovara tuženiku cjelokupnom imovinom za novčanu tražbinu označenu u predmetnim ugovorima** - a koja je nastala prije otvaranja stečajnog postupka, odnosno tuženik je ovlašten i od tužitelja zahtijevati ispunjenje svoga potraživanja iz navedenih ugovora: konkretno, **tuženik je osobni vjerovnik tužitelja** - i u vrijeme otvaranja stečajnog postupka je nad

tužiteljem imao prema tužitelju imovinsko-pravnu tražbinu, **te je time "ujedno i stečajni vjerovnik u smislu odredbe članka 70. stavka 1. SZ-a".**

Dokaz: 6. pregled odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl.br. Revt-277/2016 od 21.02.2017.g

- 3.17. Uz naprijed navedeno posebno se apostrofira odluka Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-3892/2011 od 14.11.2011.g., sukladno kojoj: **„Založni vjerovnik nije aktivno legitimiran podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka, jer svoje potraživanje može ostvariti po pravilima Ovršnog zakona bez otvaranja stečajnog postupka.“**

Dokaz: 7. pregled odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-3892/2011 od 14.11.2011.g.

- 3.18. Ističe se kako je rješenjem Županijskog suda u Varaždinu, Stalna služba u Koprivnici posl.br. GŽ Ovr-42/2023-4 od dana 18.08.2023.g. (prethodno i Općinskog suda u Šibeniku posl.br. Ovr-428/2021 od dana 16.12.2022.g.) na pravomoćan način riješeno pitanje da li je društvo Ktitor d.o.o. ovlašteno namirivati svoju tražbinu neograničeno iz cjelokupne imovine „Dužnika“ (Hoteli Vodice d.d.) ili je pak mogućnost namirenja (time i odgovornost na strani društva Hoteli Vodice d.d.) ograničena isključivo na nekretnine na kojima postoji založno pravo.

Navedenom odlukom je na pravomoćan način utvrđeno da društvo Ktitor d.o.o. nema pravo namirenja svoje tražbine iz drugih sredstava osim imovine koja je bila predmetom založnog prava (jer se prednik društva Ktitor d.o.o. nije odreklo prava na odvojeno namirenje u postupku predstečajne nagodbe protiv ovršenika).

Time je, kako je već rečeno, na pravomoćan način riješeno prethodno pitanje da li „Dužnik“ odgovara „Predlagatelju“ za obvezu neograničeno svojom cjelokupnom imovinom – to upravo na način da je odlučeno da je odgovornost „Dužnika“ ograničena na imovinu opterećenu založnim pravom.

Slijedom toga, u ovom trenutku je apsolutno neprijeporno da „Dužnik“ ne odgovara za tražbinu „Predlagatelja“ svojom cjelokupnom imovinom, već je odgovornost ograničena na nekretnine opterećene založnim pravom.

Upravo stoga „Predlagatelj“ u odnosu na „Dužnika“ nema položaj stečajnog vjerovnika kojemu je „Dužnik“ osobno odgovoran, time niti položaj razlučnog vjerovnika kojemu je „Dužnik“ osobno dogovoran (u smislu čl.109. st.3. SZ).

Stoga je potpuno jasno da „Predlagatelj“ nema aktivnu legitimaciju za podnošenje prijedloga za otvaranje stečajnog postupka, pa samim time stečajni postupak ne može ni biti otvoren.

4. **ZAKLJUČNO**

Slijedom svega navedenog, predlaže se odbiti Reviziju razlučnog vjerovnika podnesenu protiv Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.nr. PŽ-3702/2023 od dana 16. siječnja 2024.g. kojim je potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Zadru posl.br. St-105/2023 od 10. listopada 2023.g.

U Splitu, 15. siječnja 2025.

Hoteli Vodice d.d. po punomoćniku: